

SENIOR

*„Až ti bude v živote najhoršie, otoč sa k slnku a všetky tieň padnú za Teba!“
(John Lennon)*

Milí klienti Domu tretieho veku,

v tomto čarokrásnom období, plného prekvapení sú pre nás Vianoce čas, kedy sme si bližší ako inokedy a snažíme sa zabudnúť na bežné problémy. Je to čas, kedy zabúdame na každodenný zhon, vážime si jeden druhého a zachováame slávnostné chvíle z vianočných a novoročných sviatkov po celý rok. Veď na Vianoce sa v nás prebúdzajú tie najkrajšie pocity ako láska, neha, šťastie, radosť, keď spoločne sedíme s blízkymi pri štedrovečernom stole.

Pri tejto príležitosti si Vás dovoľujeme srdečne pozvať na Vianočné posedenie, ktoré sa uskutoční dňa 19.12.2018 o 12:30 hod. v jedálni Domu tretieho veku. Posedenie organizujeme v spolupráci s Bratislavským kultúrnym a informačným strediskom. Vianočnou atmosférou nás budú počas posedenia sprevádzať Koledníci so svojím sviatočným kultúrnym programom „Koledníci idú!“. Tešíme sa na Vás.

Zamestnanci DTV

Vážení čitatelia občasnika Senior,

dovoľte mi prihovoriť sa k Vám v čase, keď len pár dní nás delí od krásnych sviatkov Vianoc, ktoré sú plné pokoja, lásky a porozumenia. Vianočné sviatky sú obdobím, na ktoré netrpezlivo čakáme, lebo ich čaro

a výnimočnosť nás naplňujú pocitmi šťastia, pohody a harmónie. Atmosféra týchto dní je plná spomienok i očakávaní, nič nie je bežné ani všedné. Napriek tomu, že Vianoce sú každý rok, ich okúzľujúce čaro sa nedá ničím nahradiť ani napodobniť.

Pomaly sa nám končí neľahký rok 2018, v ktorom sme sa museli popasovať s nedostatkom zamestnancov, ale veríme, že v novom roku 2019, ktorý prináša veľké zmeny v legislatíve a nové možnosti vo verejnej správe, sa nám podarí rozšíriť naše rady o ďalších kolegov.

Touto cestou sa chcem poďakovať za odbornú prácu našim zamestnancom, za ich nasadenie a profesionalitu. Práve zamestnanci robia zariadenie kvalitným. Som hrdá, že Dom tretieho veku má erudovaný, profesionálny a silný tím zamestnancov, ktorý mu umožňuje poskytovať kvalitné služby. To je našim poslaním, aby sme Dom tretieho veku mohli nazývať svojím domovom.

Chcem Vám popriať v novom roku 2019 pevné zdravie, veselú myseľ, veľa úsmevu, elánu a radosť zo života. Prežité ďalšie roky obklopené láskou, úctou a pozornosťou svojich najbližších a dni Vášho zrelého veku prepletené vďačnosťou nás všetkých. Nech je Vaša jeseň plná farieb, z ktorých každá bude znamenať jedno krásne prežité obdobie života.

PhDr. Daniela Palúchová, PhD., MPH
riaditeľka DTV

OHLIADNUTIE SA ZA DŇOM OTVORENÝCH DVERÍ 2018 V DOME TRETIEHO VEKU

Keď sa povie september, predstavíme si blížiaci sa koniec leta, krásne zafarbenú prírodu, čas zberu úrody, hrozna, čas vinobraní, čas otvorených pivníc. Pre Dom tretieho veku to ale znamená, že v septembri otvára svoje dvere pre všetkých, ktorí sa chcú pozrieť, ako v tomto zariadení žije. Teraz to už bolo po piaty raz. Kľúčovým slovom tohtoročného Dňa otvorených dverí bol „POHYB“.

Pre širokú verejnosť bola pripravená celodenná prezentácia fotografií zo života klientov zariadenia a bohatý kultúrny program, ktorý začali mažoretky Ariella. Po hymne Domu tretieho veku pani riaditeľka vo svojom príhovore pozdravila všetkých zúčastnených a v krátkosti predstavila zariadenie. Pozvanie prijali aj hostia za zriaďovateľa zariadenia z magistrátu Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy.

Nasledovalo oceňovanie aktívnych klientov Domu tretieho veku, ktorí svojou činnosťou šíria dobré meno zariadenia. Pani Drahotína Kemková za dlhoročné aktivity a paličkovanie. Jej výrobky obdivujú na rôznych výstavách a súťažiach. Pani Anna Rybníkárová za dlhoročné aktivity a zabezpečovanie

spolupráce s Jednotou dôchodcov Slovenska. Pani Janka Énekesová za aktivity v Dome tretieho veku, za spoluprácu pri príprave občasníka SENIOR a za výstavu výrobkov vyrobených quillingovou technikou. Pán Ján Tokár za športové reprezentovanie Domu tretieho veku a víťazstvá v stolnotenisových turnajoch.

p. Kemková

p. Rybníkárová

p. Énekesová

p. Tokár

dielničke, vrátane pečenia oblátok a koláčikov. Ďalšou veľmi príjemnou atrakciou bolo vozenie sa na rikši, ktorú zapožičala Cyklokoalícia zo Sokratovho inštitútu. V jedálni si návštevníci mali možnosť pozrieť výstavu „Koníčky našich klientov“.

V informačnom kútiku zamestnanci sociálneho oddelenia poskytovali potencionálnym záujemcom cenné informácie. Druhá polovica dňa sa začala udeľovaním diplomov víťazom jednotlivých súťaží a následne bola vyžrebovaná tombola. Kultúrny program ukončila detská skupina ROPE SKIPPING cvičením so švihadlami. Sme radi, že sa akcia vydarila a zanechala pozitívny dojem. Na tvárach ľudí sa zračila pohoda, uvoľnenie a spokojnosť, k čomu v nemalej miere prispelo aj krásne slnečné počasie.

Obyvatelka Janka Énekesová

KNIHY NÁS SPÁJAJÚ

V ďalšom pokračovaní biblioterapie nás pracovníčky Miestnej knižnice Petržalka, pani Mgr. Viera Némethová a jej kolegyňa pani Petra Matišáková, oboznámili s prvým románom slovenského spisovateľa Pavla Rankova – Stalo sa prvého septembra.

Príbeh troch kamarátov bojujúcich o lásku jednej ženy, sa odohráva v rokoch 1938 – 1968. Podáva svedectvo o dejinách udalostiach tohto obdobia. Spomenieme len niektoré – Mníchov, Viedenská arbitráž, II. svetová vojna, okupácia, vysíd-

ľovanie, Február 1948, politické procesy, okupácia 1968 a pod. Udalosti idú ruka v ruku so zmenami charakteru osobností troch kamarátov, ale aj so zmenami v ich vzťahoch a priateľstve, ktoré sa neustále menia. Súčasťou spoznávania románu bola beseda, v ktorej prítomní mohli spomínať na svoje osudy či ťažké okamihy, ale hlavne radostné udalosti vo svojom živote.

Biblioterapia bola ukončená diskusiou o ďalších plánoch a cieľoch, ktoré nás ešte čakajú. Diskusia ukázala, že náš vyšší vek a oslabené zdravie nie sú prekážkou v našich aktivitách.

Obyvatel' Milan Sabol

MEDZIGENERAČNÉ ŠPORTOVÉ SÚŤAŽE

Počas Dňa otvorených dverí bolo veselo aj v záhrade Domu tretieho veku. Roj malých žiačikov si užíval dobrú zábavu s klientmi ich najprirodzenejším spôsobom. Časť detí sa venovala športovým hrám a bolo veru z čoho vyberať. Šípky, petang, stavanie stanu, alebo len šantenie. Iní sa zasa zabávali športovými hrami, kde boli ozaj veľké možnosti a každý si mohol vybrať svoju obľúbenú hru. Pre unavených a smädných bolo pripravené občerstvenie, o ktoré sa postarali sociálne pracovníčky. Veľkému nadšeniu a obdivu sa nevyhlo ani jazierko s rybičkami. Dospelí museli deťom odpovedať na množstvo otázok, napr. „Ako sa treba o ryby starať? Ako a čím ich kŕmiť? A kde sú v zime, keď voda zamrzne?“ Deň otvorených dverí si užili deti a užili sme si ho aj my. Šťastné a veselé sa s nami lúčili s prísľubom, že vždy rady prídu medzi nás.

Obyvatelka Mária Jurášeková

V DOME TRETIEHO VEKU SA SÚŤAŽILO

Počas bohatého kultúrneho programu Dňa otvorených dverí sme si stihli aj zasúťažiť. Zapojiť sa mohol každý, ale víťaz mohol byť len jeden. V súťaži „Moja babka pečie lepšie“ prekvapivo vyhral „dedko“. Svojou trasenou tortou si prvé miesto zaslúžil pán Jozef Dobšovič. V stolnom tenise vyhral pán Milan Sabol a v hre petangue zvíťazila v mužskej presile pani Eva Stodolová. Ďakujeme všetkým súťažiacim, ktorí sa zapojili a výhercom gratulujeme! Veríme, že sa Vám Deň otvorených dverí v Dome tretieho veku páčil a tešíme sa na Vás v ďalšom roku.

Lucia Špaleková, sociálna pracovníčka DTV

AKÁ BOLA VRÁTNICA, A AKÁ JE TERAZ RECEPCIA DOMU TRETIEHO VEKU

Urobme si krátku predstavu vrátnice z minulosti. Stôl, polica na ukladanie poštových zásielok a pracovníčka sediaci v prievane, ktorá sleduje pohyb obyvateľov zariadenia. Časovo opotrebovaný vstup do budovy, ktoré boli najmä pre starších obyvateľov problémom.

Teraz postúpime do súčasnej doby. „Čo vidíme, a čo cítime?“ Bezbariérový vstup do budovy. Už od dverí si naše oči všimnú inú podobu vstupu – recepciu. V jej priestore sa počas dňa striedajú šiesti zamestnanci v službách

počas dňa ale i v nočných hodinách. Už prvé a vlastne každé stretnutie s nimi vyvoláva v nás príjemný pocit vyjadrený milým pozdravom a úsmevom. Zamestnanci recepcie sledujú a usmerňujú pohyb obyvateľov zariadenia a ich rodinných príslušníkov či známych. Zodpovedne poskytujú informácie. Existencia takejto recepcie v zariadení vyvoláva v nás, obyvateľov Domu tretieho veku, pocit istoty a pohody. Srdečná vďaka za to patrí vedeniu Domu tretieho veku a zamestnancom tohto úseku.

Obyvatelka Eva Macková

ČO SA DEJE V NAŠEJ PRÁČOVNI

My ženy, ale aj mnohí muži, už od mladosti poznáme ten príjemný pocit, keď práčka perie. Po praní nám už tak príjemne nie je. Čaká nás neoblíbené žehlenie. Po príchode do zariadenia máme už aj to vyriešené. Zamestnankyne pracovne nás tejto práce zbavia určite. A výsledok? Bielizeň, ktorá prejde rukami našich kolegyň je dokonalo vypraná a perfektne vyžehlená. Dokonca nám aj poradia ako poškodenú bielizeň opraviť. Túto službu poskytujú všetkým obyvateľom zariadenia, ktorí prejavili o ňu záujem alebo si starostlivosť o svoju bielizeň nedokážu zabezpečiť sami. Pracovníckam zo srdca ďakujeme.

Obyvatelka Eva Macková

JESEŇ V DOME TRETIEHO VEKU

Jeseň – obdobie, ktorým momentálne prechádzame, je až poeticky krásna. Nádherný čas, kedy sú stromy okolitých lesov odeté do pestrofarebných šiat a v diaľave sa už belejú končiare vrchov. Všetko hrá pestrými farbami. Ostré slnečné lúče prerážajú chladné závaný vetra a hladia naše tváre. A práve toto obdobie chodievame na pravidelné prechádzky po okolí. Jednu z prechádzok sme využili na uctenie si pamiatky našich blízkych zosnulých ku kaplnke v neďalekom lesíku.

Lucia Špaleková, sociálna pracovníčka DTV

Senior

Informačný občasník – SENIOR

Vydavateľ interného informačného občasníka:

Dom tretieho veku, Polreckého 2, 851 04 Bratislava – Petržalka

Redakcia: Šéfredaktor: Janka Énekesová, obyvateľka, technické spracovanie

Zodpovedný redaktor a technické spracovanie: Janka Énekesová, obyvateľ, Lucia Špaleková, sociálny pracovník, Silvia Vajsábllová sociálny pedagóg, Emília Janeková, sociálny pedagóg.

Redakčná rada: Obyvatelia: Eva Macková, Anna Randusová, Anna Polyáková, Milan Sabol, Elena Angerová, Mária Jurášeková, Irma Ondrušová, Eva Alžbeta Liptáková, Janka Énekesová, Lucia Špaleková, Silvia Vajsábllová, Emília Janeková.

Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby články upraviť, prípadne neuverejniť.

Fotografie: Archív DTV, Lucia Špaleková, Janka Énekesová.

Občasník je NEPREDAJNÝ.

NA SLOVÍČKO

Svetlá sveta

Bez svetla je život na zemi ťažký, ba priam nemožný. Vo dne nám svieti slnko, v noci mesiac a pri zamračenej oblohe si pomáhame umelým svetlom. Dnes máme svetla toľko, že sa začína hovoriť o svetelnom smogu. Svetlo nám začína škodiť.

Poznáme aj iné svetlo. Prišlo priamo z neba. Neosvetľuje naše príbytky ani vonkajšie priestory. Je svetlom v tmách a nádejou v úzkostiach. Preniká do nášho vnútra a dáva pocit istoty, že neskľzneme z pravej cesty.

V dnešnom svete je toľko lákadiel, ktoré vyzerajú na prvý pohľad neškodné. Človek podľahne a stane sa závislým. Čo robiť? Kde hľadať pomoc?

Veriaci človek východisko pozná. Ide za svetlom, ktoré nezanecháva smog.

Blížia sa Vianoce, narodenie Pána Ježiša. On je tým pravým svetlom. V Evanjeliu podľa Jána čítame: „To svetlo svieti v tme, ale tma ho nepohltila.“ Nebojme sa, poďme k nemu a vytrhne nás z každého hriechu! Budme silní a verme evanjeliu!

Obyvatelka Anna Randusová

S pokorou v srdci

Starnúť s pokorou v srdci – radia všetci

Vieme, síl nám ubúda!
S tým zmierením sme všetci.

Črty tváre sa prehlbujú,
každým rokom sme iní.
Aj pohľad na svet sa mení.

No oči stále citlivé sú
na lásku, nehu, krásu.
V nich duša hľadá spásu.

Vlasy sa menia na striebro,
hlboko v srdci je skryté dobro
a všetky spomienky na drahých.

Pohľadom na hviezdnu oblohu
sa naša dlhá chvíľa kráti –
zasa sa jedna hviezda tratí.

Na mliečnu dráhu trafi.
Spolu s hviezdou náš duch letí.
Raz sa na Zem opäť vráti.

Príde deň, keď spolu s hviezdou
odídeme kamsi do neznáma.
Či otvorí sa nám nebies brána?

Obyvatelka Anna Polyáková

MILÍ PRIATELIA!

*„Čas jak večný zvonár je, denne odbije pár taktov na rozlúčenie...“
pripomína vo svojej básni slovenský poet Július Lenko.*

A práve nad veličinou čas, sa chcem dnes s vami zamyslieť. Najčastejšie hovoríme, nemám čas, premrhaný čas, kvalitne prežitý čas. A čo my, dôchodcovia? Času máme pomerne dosť, čo vyplýva z nášho postavenia v spoločnosti. Otázka nezná, či máme čas alebo nie, ale týka sa kvality jeho využitia. Skúsme niekedy večer, kým sa nám ešte nedrieme, prejsť v mysli aktivity a pasivity dňa. Vždy nájdeme rezervy. Pekný úsmev či slovo susedke na chodbe, ktorú už dlhý čas oblúkom obchádzame.

Milí priatelia, čoskoro „čas, ten večný zvonár“, odbije koniec roku 2018 a my sa ocitneme v roku 2019. Prajeme všetkým zo srdca, aby ste ho prežili ako dar, ako čas pre skutky osožné Vám aj všetkým obyvateľom Domu tretieho veku.

Obyvatelka Elena Angerová

MOJE PRVÉ VIANOCE V DOMOVE TRETIEHO VEKU

Nie, moji milí, v názve spoločného príbytku som sa nepomýlila. Chystám sa na svoje prvé tunajšie Vianoce, a po niekoľkých mesiacoch postupného zvykania si na nové obydlie ho stále častejšie nazývam nie domom, ale domovom tretieho veku. Myslím, že mnohí z nás, čo sem prichádzajú, k tomuto pocitu skôr či neskôr dospejú podobne ako ja. Pretože v našom domove možno denne stretnúť vlúdnosť, láskavosť, úsmev v stareckých očiach, radosť vo vráskavých tvárach, úprimnú ochotu poradiť či pomôcť, vzájomnú ústretovosť i generačnú spolupatričnosť. Presne takú, aká nás vždy pohľadkala v čase Vianoc a ktorú si chceme čo najdlhšie uchovať v duši, aby bola pre nás zdrojom pokoja, lásky k našim najdrahším a pre nás osobne prameňom vnútorného odhodlania a síl, tak potrebných do všetkých ďalších dní starého roka, ale i toho práve klopkajúceho na dvere.

Podobne, ako francúzsky spisovateľ André Frossard, ktorý sa po svojom obrátení vyznal: „Ja mám stále Betlehem so sebou, každý deň sú pre mňa Vianoce, lebo každý deň je so mnou Boh, ktorý sa stal človekom.“ Nuž Vianoce, to je ten čaročarivý čas, kedy aj my, starší, dokážeme znovu a opäť objaviť v sebe dušu dieťaťa. Nielen vďaka vynárajúcim sa spomienkam na vlastné detstvo, na detstvo našich detí, vnúčat či pravnúčat, no aj vďaka čaru, ktoré prinášajú každé ďalšie, vždy niečím neopakovateľné Vianoce. Je to možno aj preto, lebo „v betlehemskej maštaľke sa stretáva nebo so zemou“, ako to vystihol svätý otec Benedikt XVI. v jednom zo svojich vianočných zamyslení. Nuž, nájdime aj my v našom spoločnom domove, onen tajomný vianočný stret neba so zemou, prevtelený do pokoja, radosti a pohody, čo nás bude sprevádzať nielen vianočným obdobím, ale všetkými nasledujúcimi dňami. Nech máme Betlehem stále so sebou, aby každý deň v našom domove, sviatočný či všedný, mohol byť pre nás niečím vianočným, a vďaka tomu výnimočným.

Obyvatelka Eva Alžbeta Liptáková

„NA TÚ SVÄTÚ KATARÍNU, KATARÍNSKU NEDEĽU, VERBOVALI ŠUHAJČKA NA VOJNU“

Štvrtok, 22. novembra pred sviatkom svätej Kataríny, sa v jedálni zariadenia rozozvučali tóny veselých piesní za sprievodu hudobnej skupiny SATURN, kde sa uskutočnila už tradičná Katarínska zábava, na ktorej už bola tradične vysoká účasť nielen obyvateľov zariadenia, ale aj obyvateľov Petržalky. Tancovali a spievali všetci zúčastnení, podľa svojich schopností a možností, nevynímajúc hostí, klientov, zamestnancov aj tancachtivých jednotlivcov na invalidných vozíčkoch. Môžeme skonštatovať, že to bola vydarená akcia, kde sa mohli obyvatelia dosýta najesť, zatancovať si, vyhrať hodnotné ceny v tombole a nadviazať nové priateľstvá. Ďakujeme výboru obyvateľov a vedeniu zariadenia za zorganizovanie Katarínskej zábavy a tešíme sa na ďalšiu zábavu v budúcom roku.

Silvia Vajsáblova, sociálny pedagóg DTV

VŠETKÝM STATOČNÝM SENIOROM

Nečudujme sa, že nás trápia kĺby a boľavé nohy. Keď naša mladosť zbabelá dávno ušla „vnohy“. Teraz nespokojná vystrája v našom ošumelom tele. Pichá, bolí, vrta, svrbí – v spánku i keď sme bdeli. Je to návrat do detstva, keď hapkavo stavali sme sa na nohy. Dnes stačí nám teplo – slnko, úsmev a kúsok modrej oblohy. Pomáha nám „cumlík“ zvykov, rituálov, bežných malých starostí. Pekná pieseň otvorí okienko spomienok – pokoj v duši sa rozhostí. Netreba nám šumu sveta, jeho boje, nekonečné útoky. Nám stačí pohľad na prírodu a jej krásy: vrchy, stráne, potoky... Iba príroda je bez pretvárk, žiadne umelé repliky. My starí a starší máme radšej múdre ticho hlbavé. Rušia nás pokriky. Kráčame pomaly do hĺbok, zanechávame iným plytkosti tohto sveta. Iba toho, kto mlčať vie, osloví múdra veta. My poznáme pravú teóriu relativity i bipolarity. Rozoznáme ozbrojený mier i mierové útoky, úprimnosť i komploty.

Milí drahí kamaráti, nebojme sa, veď aj osmička, keď si unavená ľahne, je z nej nekonečno. Tak my si povedzme, že nám je už všetko jedno. Budme poučení optimisti a verme, že po každej vojne sa svet spamätá a po krutých zimách príde jari a letá. Milí priatelia, želám nám všetkým, aby sme v zdraví prežili ešte zopár dobrých rokov a nech naše potvorky choroby majú časté prázdniny.

Obyvatelka Anna Polyáková

KEĎ SPÁJAME GENERÁCIE

Aj tento rok sa v rámci Dňa otvorených dverí konali medzigeneračné dielničky. Naše pozvanie prijali deti z UniCare centrum a deti zo Základnej školy Tupolevová. Spoločne sme vyrábali jesennú dekoráciu a vyskúšali si výrobu oblátok.

Začiatkom októbra sa v Dome tretieho veku uskutočnilo medzigeneračné stretnutie pri príležitosti osláv „Október, mesiac úcty k starším“. Pozvanie prijali matky s deťmi z Materského centra Budatko. Pri tvorivých aktivitách a s malým občerstvením sme strávili príjemné dopoludnie.

S príchodom vianočných sviatkov sme pozvali matky s deťmi z Materského centra, ktoré navodili príjemnú vianočnú atmosféru a spoločne s kľetmi ozdobovali perníky a vianočný stromček.

Emília Janeková, sociálny pedagóg

Naši jubilanti

Dožili ste mnohé roky, nech sú šťastné Vaše ďalšie kroky!

Mária Adamcová 95, Antónia Ambrúzová 85, Helena Árpová 80, Terézia Blahovská 80, Ľudmila Böhmerová 90, Milan Kollár 65, Jozef Malec 80, Anna Mosná 85, Alžbeta Nagyová 90, Božena Olenočinová 80, Ľudmila Oprchálová 75, Mária Rešetárová 85, Anna Sopoligová 85, Irina Studencová 80, Ľudmila Štibrávová 90, Eva Šupková 80, Emília Ustaníková 90.

Vítame medzi nami nových obyvateľov

Nech Vás všetko u nás baví, DTV to pre Vás spraví!

Ľudmila Chnupová, Jela Kučerová, Olga Pacalová, Štefánia Pujdesová, Irena Sógorová, Cecília Tomanovicsová, Júlia Pnačková, Veronika Miklušicová, Mária Krpálová, Jozefína Šteffeková.

Spomínáme s úctou na našich susedov a priateľov, ktorí opustili naše rady

Vďaka, že ste boli s nami, žijete v nás spomienkami!

Elena Mišíková, Mária Chrenková, Rudolf Kalmár, Vilma Benedeková, Viera Šimková, Gabriela Blochová, Božena Ivičková, Anna Krčmová.

Vyslovujeme hlbokú a úprimnú sústrasť ich príbuzným a známym.

Oddychujte s nami

Bernardín s tradičným súdkom rumu na krku našiel dvoch vysilených lyžiarov, ktorí spadli do úžľabiny. – Pozri sa! Najvernejší priateľ človeka, - vyhrkne jeden z nich! - Veru. A nesie...
(tajnička má 16 písmen)

1. OSEMSMEROVKA

O	V	V	E	Ž	I	A	K	B
D	H	Y	Í	O	E	S	T	U
M	E	T	L	A	Ú	T	N	B
L	O	CH	A	P	K	S	Ó	O
K	A	D	E	R	V	A	L	N
A	M	R	L	I	Ý	D	Y	O
P	I	E	T	A	R	O	P	O
Y	D	A	T	T	P	H	O	A
D	V	M	R	E	T	Z	B	Z
A	C	I	N	L	O	V	E	N
I	N	S	Ý	Í	A	R	R	A
R	Á	K	O	T	S	P	I	R
B	E	A	S	S	T	I	T	T

BÁSNE – BERIT – BUBON – HRIECH- KADER – METEORIT – METLA – MISKA – MNÍSI – MODLA-NEVOĽNICA – ODMLKA – OPORA – PIETA – PYLÓN – RIADY – STAVBA – SÚPER – SVITAVA – TOAST – TOKÁR – TRANZ – TRDLO – VEŽIAK – VPLYV – ZHODA – ŽETÓN – ŽLTOK.

2. Výpočet

Janka, Peťo a Zuzka pred Vianocami upratujú každý svoju izbu. Janka uprace za 2 hodiny. Peťovi to trvá o 50% času dlhšie a Zuzke len 20 % Peťovho času. Koľko minút potrebuje Zuzka na upratovanie?

Obyvatelka Eva Macková

Zdroj: Kniha hlavolamov, Miloš Zapletal, ML Bratislava, Osemsmerovky na cesty, Edícia Mám to! Hlavolamy, príloha denníka Pravda.

Vtipy

1. Chcel sa so mnou hrať na lekára, tak som ho nechala tri hodiny čakať na chodbe.

2. „Nechcete si sadnúť, dedko?“

„Nie, ďakujem chlapče, ja idem iba jednu stanicu.“

„Len si dedko sadnite, nie ste totiž v autobuse, ale v parku!“

3. Vnúčik sa pýtal babky, idúcej na bicykli:

„Babka, kam ideš?“

„Na cintorín, chlapče.“

„A kto dovezie späť bicykel?“

4. „Pán doktor, môžem si v dôchodku užívať???“ „Ale áno dedko, ale len lieky...“

5. Starý, ale dobre vyzerajúci pán, hovorí svojmu vnukovi: „Len sa na mňa pozri! Nefajčím, nepijem, nebehám za ženami a zajtra budem oslavovať osemdesiatku!!!“ „Áno? A ako?“

Zdroj: Internet

Aforizmy

1. Mať vlastný názor je vždy prepychom.

2. Požičaj peniaze – stratíš priateľa.

3. Len bezducho slúžiť a mať sa dobre – to vie aj pes...

4. Priateľov si vždy starostlivo vyberaj – podľa vplyvu.

5. Len múdry si cení cudzí rozum.

6. Múdremu človeku stačí k šťastiu málo. Iba zdravie a pokoj.

7. Palicou môžeš udrieť, ale aj dostať.

Obyvatel Milan Sabol

Zdroj: Výber z publikácie Jozefa Sitka „AFOHRYZMY“